

POGOVOR S PEPCO KARDELJEVO

V SATURNUSU SMO SE KALILI

Naslov rubrike ne izključuje možnosti, da bi v njej ne posegli v čas pred narodno osvobodilno vojno. Tokrat se je našemu vabilu odzvala tov. Pepca Kardelj, in se v svojem prispevku zadržala pri spominih na Moste in Polje v letih pred drugo svetovno vojno.

Iz svoje bogate revolucionarne dejavnosti v tem času nam je v razgovoru orisala položaj delavstva v tovarni Saturnus, delovanje komunistov v tovarni in na terenu ter nekatere ocene značilne za to področje v času približno od leta 1935 do pričetka vojne.

„S 13. leti sem prišla delat v Saturnus, kjer so imeli socialdemokrati v nekaterih mojstrih in predelavcih močno oporo, ki so s frazami predvsem zavajali delavstvo in služili kapitalističnim gospodarjem. Kljub

temu pa to ni bila dovolj velika prepreka, da partijska organizacija ne bi prodrla v tovarno.

Leta 1935 me je partija vključila v svoje vrste. Bili smo mladi, vedeli smo malo, vendar smo prek študentov iz univerze dobivali razno literaturo in direktive, sami pa smo pričeli na terenu pridobivati simpatizirje. Biti član partije je bila nevarnost, povezana s preganjanjem, izgubo dela in vsemi ostalimi oblikami terorja. Čeprav je bilo v tovarni malo organiziranih komunistov, je imela celica, ki je bila najtesneje povezana z delavstvom, v boju z delodajalci in socialdemokrati mnogo uspeha. Komunisti smo se bojevali proti odpustom, za kolektivne pogodbe, plačan dopust ter zbirali „pomoč za zapornike“, kakor smo navadno imenovali Rdečo pomoč, za tovariše, zaprte v Glavnjači in v drugih zaporih.

Prav zaradi take enotnosti delavcev je imel Saturnus ogromen vpliv na ostale tovarne in delavstvo, kar se je pokazalo tudi leta 1936, ko je izbruhnila velika stavka večških papirničarjev. Za stavko je bila značilna popolna solidarnost delavstva na zborovanjih, ki so jih organizirali stavkajoči, pa tudi kmetje, obrtniki, trgovci in gostilničarji so objavili pomoč. Iz Saturnusa smo takrat odšli na nabiralne akcije po mestu in na kmete, predvsem v vasi okrog Polja in Zadobrove. Ob tej priložnosti smo povezali kmete z delavci, kar je bilo nekaj povsem novega oziroma že rezultat dela partije med kmeti. To je bil ogromen uspeh, čeprav se je sicer stavka končala neuspešno. Sploh je bila za tiste čase za Polje značilna izredno velika požrtvovalnost, tovarništvo in zaupanje med prebivalstvom. Zato tudi ni

(Nadaljevanje na 7. strani)

Za humano in samoupravno družbo gre

Trideset let je minulo od takrat, ko so našo domovino zagrnili temni oblaki, ko je na sleherni košček naše zemlje stopila vojna z vso krutostjo in brezobzirnostjo. Stanje je bilo na videz brezupno. Kazalo je, da bi kot v hudi nevihti stisrili glave med ramena in se zavlekli v gosto grmovje ter v strahu čakali konca, pa naj bi bil že kakršenkoli, pa čeprav bi dočakali uničenje.

Toda ne! V našem narodu so bile dovolj velike sile, ki se niso ustrašile nevihte in so stoje kljubovale viharju. Ne samo kljubovale, temveč so se mu tudi uspešno postavile po robu.

Odpor proti najbolj brezobzirnemu sovražniku napredka, svobode in demokracije je dobil svoje utelešenje v Osvobodilni fronti slovenskega naroda, katere tridesetletnico praznujemo prav te dni. Osvobodilna fronta je bila organizacija, ki je prvič v moderni slovenski zgodovini združila večino nacionalno zaveznih in naprednih sil ter jih usmerila v mogočno enotno akcijo, v boj za nacionalno in socialno osvoboditev slovenskega delovnega človeka. Pravilnost te velike in z dragocenimi žrtvami plačane akcije je bila dokazana ob zmagi in se kaže še danes, ko želimo in se trudimo, da bi na teh temeljih zgradili novo, naprednejšo družbeno stvarnost.

Ni slučaj, da je obletnica ustanovitve Osvobodilne fronte tudi naš občinski praznik. Le malo je območij v Sloveniji, kjer bi iskra tako hitro zanetila požar upora, ki kljub vsemu nasilju ni ugasnil do osvoboditve. Odbori Osvobodilne fronte, rajonski odbori v Mostah, Polju in Dobrunjah, terenski odbori v vseh naših vaseh, zaselkih in ulicah so nastali tako rekoč čez noč in takoj pričeli z učinkovitimi akcijami, ki so takoj rodile sadove. Samo hip za tem so že nastajale prve oborožene enote – udarne pesti osvobodilnega gibanja, kateremu se ni mogel izogniti nihče, saj je bilo v vseh porah takratnega življenja. Maloštevilni člani komunistične partije pa so bili kvas tega gibanja.

Zakaj toliko besed o teh zgodovinskih dogodkih, o katerih smo že tolikokrat slišali, pisali in govorili?

Predvsem iz dveh razlogov!

Prav je, da se jih letos ob tridesetletnici spomnimo ter jim damo tisto pomembnost in veličino, kot jim pripada, saj so enkratni v dosedani zgodovini našega naroda, pa tudi naše ožje domovine.

Drugi razlog pa je, da se iz njih učimo o pomembnosti slehernega člana naše današnje družbene skupnosti in krepiamo revolucionarni ustvarjalni zanos, ki postaja vedno bolj mlahav.

Velikokrat razpravljamo o težkem gospodarske položaju, v katerem se nahajamo, velikokrat govorimo o neresenih problemih, ki so zaradi hitrega razvoja naših družbenih in ekonomskih odnosov ostajali ob strani in kričeče zahtevajo učinkovitih rešitev. A učinkovitih rešitev ne najdemo oziroma jih iščemo tam, kjer jih ni, ponavadi v brezplodnem gostobesedičenju in iskanju koristi zase. Pri tem vse preveč pozabljamo, da vse, kar je koristno za posameznika, ni vselej koristno za delovno organizacijo, občino, mesto in republiko. Prav tako ni vselej tisto, kar je koristno za delovno organizacijo, koristno za posameznika, občino, mesto in republiko. Isto velja tudi za občino, mesto in republiko. Pred seboj imamo vse preveč majhnih, ozkih ciljev, izgubljam in pozabljamo pa glavni cilj – zgraditev samoupravne, demokratične in humane družbe. To je danes naša glavna naloga, kot je bila osnovna naloga Osvobodilne fronte pred 30 leti osvoboditev delovnih ljudi.

Res stanje ni rožnato, vendar še zdaleč ne tako temno, kot je bilo pred 30 leti. In če smo bili tedaj sposobni, da ga razrešimo, to tembolj lahko napravimo danes. Potrebno pa je, da v tej veliki nalogi sodeluje vsakdo in je za svoje delo in nedelo tudi odgovoren. Z učinkovitostjo, samodisciplino in občutkom za pravice, kot smo jih imeli pred 30 leti, bomo sčasoma odstranili vse naše sedanje težave.

To še posebej velja za občane naše občine. Kot smo v tistih težkih dneh med prvimi dvignili zastavo revolucije, tako moramo biti tudi danes v prvih vrstah boja za resnično samoupravno družbo in ekonomsko stabilizacijo, ki je pogoj za ustvaritev resničnih socialističnih odnosov.

Zastava revolucije, ki smo jo dvignili pred 30 leti, mora še vedno plapolati in še se moramo združevati pod njo, zakaj zastavljena naloga še ni končana.

To smo dolžni pred samim seboj, to smo dolžni tudi za naše potomce!

DRUŽBENO-POLITIČNE ORGANIZACIJE IN OBČINSKA SKUPŠČINA LJUBLJANA MOSTE-POLJE

ČESTITAJO OBČANOM

za občinski praznik, praznik dela
1. maj in 30-letnico ustanovitve
osvobodilne fronte!

V novi obleki

Po dvanajstih letih življenja NAŠE SKUPNOSTI se je uredniški odbor odločil, da naše glasilo preobleče. Spremenjeno zunanost časopisa ste verjetno zaznali takoj in se tudi vprašali, čemu sprememba, ki je zlasti očitna v formatu, kvaliteti papirja, tisku in še v marsičem.

Dvanajst let smo Naša skupnost tiskali v ČZP Kočevski tisk in njegovo obliko prilagodili tiskarski tehniki v Kočevju. Naše delovno sodelovanje s tiskarskimi delavci v kočevski tiskarni je bilo več kot odlično. Vendar smo pri načrtovanju, kako naše glasilo napraviti čimbolj podobno pravemu časopisu, vedno naleteli na en sam odgovor: da je to možno le, če bi list tiskali na rotacijskem stroju, kakršnega pa v kočevski tiskarni žal nimajo.

Tako smo se tik pred letošnjo prvomajsko številko odločili, da bomo odslej tiskali Našo skupnost v tiskarni Ljudske pravice v Ljubljani.

Spremenjena tehnika tiskanja našega časopisa ima vrsto prednosti, še posebej to, da so tiskarske usluge časovno skrajšane na minimum, s čimer sodelavci pridobimo na času, ki ga bomo odslej porabili za načrtovanje in oblikovanje ter seveda predvsem tudi za vsebinsko obogatitev Naše skupnosti.

Zaradi nove oblike in spremenjenega tiska pa pridobimo tudi na prostoru, saj lahko objavimo na osmih straneh časopisa približno 24 strani več tipkopisa.

Mimo teh prednosti pa s to spremembo sprejema uredniški odbor in vsi sodelavci vrsto novih obveznosti in odgovornosti, saj so tiskarski roki naprej določeni in od njih ne bo mogoče odstopati. Druga še pomembnejša odgovornost pa se tiče oblikovanja gradiva, upoštevajoč nov format oz. tehniko in vsebinske spremembe glede kvalitete.

Uredniški odbor se bo trudil, da bo Naša skupnost v novi preobleki prav tako dober časopis in da boste občani prav tako radi segali po njem, morebitne spodrslejaje pa nam vsaj na začetku oprostite.

8. maja se dobimo v Jevnici

OBČINI LJUBLJANA MOSTE-POLJE IN LITJA

Vas vabita, da se udeležite osrednje

PROSLAVE
30-LETNICE ustanovitve OSVOBODILNE FRONTE
in
ODKRITJA

spominskih plošč na kurirskem prehodu prek reke SAVE V JEVNICI – v soboto, 8. maja 1971 ob 14. uri na mostu v Jevnici.

PROGRAM

- ob 13.00 zasedejo most „nemske in italijanske“ patrolje;
- ob 14.30 vaja teritorialnih enot s prikazom preboja prek reke Save in napada na most, kjer bodo s pomočjo aktivistov ob 14.45 „stražo likvidirali“
- ob 15.00 zbor kurirjev, partizanskih enot, zastavonos in godbe pred mostom v Senožetih;
- 15.15 proslava, odkritje spominskih plošč in kulturni program.

Po programu partizansko srečanje!

VABLJENI!

POLIAM/DIHO V LAKNO IN TKANINA		ČLAN	KAČJI GLAS			NAJSTAREJŠI V ZBORU	IZDELEK "TOTRE"	KONEC POLOTOKA	GOROVJE V ZAHOD. BURMI	URALSKO-ALTAJSKI NAROD
NAJVIŠJI GRŠKI BOG										
GOROVJE V JUŽNI AMERIKI										
NIKŠIČ		STATUA RAZJEDA NA KOŽI ALI SLUŽNICI				PREBIVALEC NAJVEČJE CELINE (ZANIČ.)				
SLOV. PRIPOVEDNIK (JANKO)			ZLOT			SAMICA PERNATE OBVOJNE ŽIVALI				
HOMERJEV EP			SVETLA ZVEZDA V ORLU					AREZZO		
NEKDANJA ŠPANSKA SKUPŠČINA						ZNAMKA ITALIJ. KAMIONOV		ZAČETNICI 2 SOVIJET. ASTRON.		
GLAVNI ŠTEVNIK		ŽENSKI PEV. GLAS				TRINITRO-TOLUOL			AMERIŠKI VESOLJEC (ALLAN)	PARIŠKO LETALIŠČE
		MANU PROPRIA								
	IME ILUSTRATORJA MISTRA					ARABSKI ZREBEC				
	OCIVIDEČ					TEHN. ATMOSFERA			BOLOGNA	SEVERO-VZHOD
	ANGL. GLED. IN FILM. IGRALEC LAURENCE	FRANC. KNJIŽ. (ANDRÉ)	PRESLEDEK							
			EVA SRSEN							
GOROVJE V SZ FRANCIJI						TUJ DVOGLASNIK			NAŠA IN TUJA ČRKA	
						TROPRSTI LENIVEC			HRUŠKASTA STEKLENIČKA	
DRUGO IME STAROGRŠ. POKRAJINE ELIDE						ZAŠČITNO VRHNE OBLACILO NAPAD				PITA Z MESOM IN SIROM
										MESTO V JUŽNI TURČIJI
STENA						FRANCOSKI AVTO				
						SPOJ				
SVETI SPIS STARIH PERZIJCEV										
						BARVA KOŽE			ST. UTEŽNA RUS. MERA	ZNAČILEN PREDSTAVNIK
LITIJ		ČRKOVNICA PISALNEGA STROJA								
		OS. ZAIMER								
STROKOV. ZA SESTAVO IN LASTNOSTI SNOVI										VNETLJIV OGLJIKOV VODIK
2. IME										SPODRS-LJAJ

REŠITEV NAGRADNE KRIZANKE „PLETENINA“

VODORAVNO: Pletenina, Retoroman, Eka, KV, dim, ST, sestava, kopalke, oj, oral, Azori, Karol, Ema, VK, Tina, Jena, los, spor, noj, Amer, LSD, Geneve, žaba, Anamiti, park, TT, rep, ras, Aon, neogaja, trenirka, NK, okamnina, lo, ral, atol, KV.

V uredništvu Naše skupnosti je do roka prišlo 115 rešitev nagradne križanke „Pletenina“. Komisija jih je pregledala in izžrebala 6 reševalcev, ki bodo prejeli nagrade iz kolekcije proizvodov Pletenine, in sicer:

1. nagrado: ženske enodelne ali bikini kopalke prejme Pavla Ratajc, Ljubljana, Kvedrova 7.

Dve drugi nagradi: moške kopalke (ali ženske) si delita Marija Žitnik, Ljubljana, Hradečkova 84 in Miha Udir, Ljubljana, Kajuhova 39.

Tri tretje nagrade: komplet perila si delijo France Avsenik, Ljubljana, Povšetova 104 a, Marija Dimitrovič, Papirnica Vevče in Tončka Bajc, Ljubljana, Proletarska 2.

Izžrebanci lahko nagrade dvignejo v Pletenini, Zaloška 14 – prodajni oddelček na podlagi osebne izkaznice in objavnice v Naši skupnosti.

Med reševalce, ki bodo poslali pravilne rešitve, bomo razdelili šest praktičnih nagrad – izdelke tovarne Totra.

Rešitve pošljite na izrezanih likih na naslov: Uredništvo Naša skupnost, Ob Ljubljani 42/II. Na pisemskem ovitku v kotu napišite NAGRADNA KRIZANKA. Vsaka rešitev naj bo v posebni ovojnici! Pri žrebanju bomo upoštevali vse pravilne rešitve, ki bodo v uredništvu do sobote, 15. maja 1971. Imena izžrebanih nagradencev bomo objavili v naslednji številki Nsk.

UREDNIŠTVO

Dimnikarsko podjetje

LJUBLJANA

Pokopališka 11, telefon 33-450

Mineral

Tovarna naravnega in umetnega kamna

LJUBLJANA

Proizvajamo in nudimo:

- teraco dolomitni pesek
- teraco plošče
- izdelke iz betona in umetnega kamna
- marmor plošče v različnih velikostih in barvah

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

NOVO MESTO

z delovnimi enotami v Novem mestu, Ljubljani, Krškem, Poreču in Orebiču

Mizarstvo Moste

VIDE PREGARČEVE 8

- izdeluje sobno in kuhinjsko opremo za lokale in poslovne prostore

Gradbeno industrijsko podjetje

LJUBLJANA, KORYTKOVA 2

- gradi industrijske objekte, objekte družbenega standarda in stanovanja za trg;
- izdeluje gradbene elemente, razne vrste betonskih izdelkov in montira gradbene konstrukcije;
- opravlja ključavninarska, kleparska in krovna dela;
- projektira vse vrste visokih, nizkih, vodnih, luških in stanovanjskih objektov;
- izvaja investicijska dela v tujini

Stanovanjsko podjetje

BEŽIGRAD-MOSTE

TOPNIŠKA 58

Združene papirnice Ljubljana, Vevče

Pošta LJUBLJANA-POLJE

NAJKVALITETNEJŠI PAPIR ZA UMETNI TISK
IZDELUJEJO EDINOLE V PAPIRNICI VEVCHE

Jugotekstil

IMPEX

s svojimi obrati:
Kemična tovarna Moste
in Yulon Moste
tovarna sintetičnih vlaken

POGOVOR S PEPKO KARDELJEVO

V SATURNUSU SMO SE KALILI

(Nadaljevanje s 1. strani)

naključje, da je komunistična partija našla v Polju in Mostah tako ugodna tla za svoje delo. Tako vzdušje gre pripisati tudi dejstvu, da je bilo že pred vojno v Mostah precej tovarn ter da so iz Polja in tudi Most ljudje odhajali vsakodnevno delat v tovarne tudi drugam, na železnico itn., kar vse je poglabljalo njihovo razredno zavest in solidarnost, jim širilo obzorje ter jih kalilo za prihodnje preizkušnje.

Svoj vpliv, duh in ideje komunistov smo širili tudi izven partijske organizacije preko raznih oblik, kot so bila predavanja, delovanje kulturnih društev ipd. Velik vpliv na okoliške vasi je imelo prav kulturno društvo Svoboda oziroma kasnejša Vzajemnost. Popularna in uspešna oblika delovanja komunistične partije so bila gasilska društva. Z delovanjem v vseh teh društvih in organizacijah smo lahko organizirali razna marksistična in prigodna predavanja. V tej dejavnosti smo šli tako daleč, kolikor se je z ozirom na režim sploh dalo. Zelo množično in slovesno smo praznovali delavske praznike, v poletnih mesecih pa smo organizirali veliko izletov, ki so bili stalna oblika društvenega dela. Orožniki, ki so točno vedeli za kaj gre, so nas seveda preganjali. Te izlete smo organizirali na zanimive točke, da bi pritegnili čimveč ljudi. Sodelovanje in povezovanje delavcev in kmetov smo zagotavljali na teh izletih ali pa prek skupnih akcij z društvi kmečkih fantov in deklet.

Moč partijske organizacije se je kazala tako znotraj, kot navzven. Ko je hotela uprava v Saturnusu odpustiti večje število delavk češ, da zaradi naraščajoče krize ne more več kriti stroškov, smo komunisti zelo ostro nastopili in po daljšem prepričevanju uspeli, da so vsi delavci izjavili, da bodo delali skrajšan delovni čas, samo da ne bi bil nihče odpuščen. Seveda smo dohodek enakopravno podelili, kar je bila pri takratnih nizkih mezdah za vse zelo velika žrtev. Odpustili niso nobenega delavca in ta naš uspeh je še poglobil naš vpliv in enotnost med delavstvom. Že takrat smo se namreč zavedali pomena, ki ga ima lahko na terenu aktivna tovarna. Pravilnost te orientacije se je kazala ves čas do vojne, saj smo v Saturnusu celo tiskali razne ilegalne materiale in so potem to gradivo delavci iz Saturnusa razpečevali v Kranj, Trzin in v ostala delavska in revolucionarna središča ter tako širili idejno zavest in vpliv partije. Tiskarsko teh-

niko iz Saturnusa smo potem še uporabljali tudi v partizanih.

Organiziranost komunistov, predanost partiji ter velika solidarnost prebivalstva so bili med drugim tudi dejavniki, ki so omogočili, da je bilo na tem področju ogromno sestankov centralnega komiteja partije. Ti sestanki so se vršili prav v Mostah, Polju, Kašlju in ostalih krajih. Še posebno intenzivno je pričela naša partijska organizacija delovati po ustavnem kongresu na Čebinah leta 1937, ko se je v Sloveniji vedno kaj dogajalo. V tem obdobju je Partija prešla s področja razrednega boja tudi v boj proti naraščajočemu fašizmu.

V tem letu je režim poskušal odvzeti delavstvu pravico do stavk socialdemokratski voditelji pa so skušali razbiti že doseženo enotnost sindikalnega gibanja. Partija je organizirala odpor proti vsem tem poskusom. Naša organizacija je tedaj med drugim organizirala razne majhne stavke, „tranzit“ za ilegalce, ki so hodili v tujino predvsem v Sovjetsko zvezo in v partijske šole. Ti ilegalci so imeli varno zatočišče pri raznih delavskih družinah. Med drugim je tako v ilegali delal tov. Edvard Kardelj, ki se je 1937. leta vrnil iz Sovjetske zveze. Najbolj sigurne in naklonjene so bile prav družine tistih, ki so delali in se kalili v Saturnusu.

Ze prej sem govorila o predanosti in enotnosti terena. Ta se je npr. pokazala ob napovedanem prihodu Živkoviča v Ljubljano in takrat, ko so nas poslali v internacijsko taborišče v Bilečo.

Za Živkovičev obisk leta 1937 v Ljubljani smo organizirali velike demonstracije. Spravili smo skoraj cele Moste in Polje na noge in demonstrirali po Kongresnem trgu in Miklošičevi cesti. Njegov prihod smo seveda popolnoma razbili.

Drug tak primer je februar 1940. Ker je vodstvo KP vedelo, da je 12. a člen zloglasnega zakona o zaščiti države naperjen proti vodstvom organizacij so bila vsa vodstva KP, tako tudi v Polju, obveščena o pripravah na aretacije in koncentracijska taborišča. Zato sva se z možem preselila, on v popolno ilegalo, jaz pa sem zaradi sosedov še često prihajala domov v Zadobrovo. Tisti dan, 16. februarja sem ostala doma in tako so me aretirali. Bili smo pač na seznamu in takrat so aretirali še Angelo Očepek in nekaj tovarišev, ki se niso mogli pravočasno umakniti. Ker je policija po transportu prve skupine predvidevala še večje neredne so našo, drugo skupino transporti-

rali na vlak v Zalogu, toda tudi tu ni šlo gladko. Dogodek je sicer znan, vendar bi rada podčrtala, da je imela ta in ostale enotne akcije delavstva širok po Sloveniji izredno dalekosežne posledice. Predvsem so preprečile nadaljnje pošiljanje aretirancev v Bilečo in še hujše ukrepe, ki jih je pripravljala režim. Organizirana politična akcija, protesti posameznikov in skupin delavcev iz vseh jugoslovanskih delavskih središč, naša glavna stavka v taborišču, vse to je povzročilo, da so zapornike pričeli izpuščati enega za drugim. Najprej je odšel tovariš Moša Pijade, ki so ga v začetku najbolj pestili. Jaz sem ostala tri mesece, tako da sem bila na koncu edina internirana ženska v Jugoslaviji. Med drugim so mi bila v veliko oporo tudi pisma mojih tovarišev, ki so mi sporočali, da naše delo dobro napreduje, in veliko solidarnostnih pism delavcev iz vseh krajev Slovenije.

Istočasno z delovanjem partije pa se je kler zavedal, da je v Polju nevarnost, kateri je treba posvetiti vso pozornost. Z rastjo naše partijske organizacije, močjo in solidarnostjo terena je kler postajal vse bolj aktiven ter pričel z odkrito propagando in pritiskom pridobivati krščansko orientirane družine oziroma tisti del terena, ki – moram poudariti – do takrat ni bil naš odkrit nasprotnik. Kler je zelo organizirano in odkrito nastopil leta 1938, ob splošnih volitvah. Organiziral je policijo, ki je terorizirala volivce. Protitudar duhovščine je postajal vse močnejši, usodne posledice pa je dobil ta udar v času vojne, ko se je iz te kongregacije in njenih ljudi rodila črna roka in Sv. Urh. Tedaj je prišlo do konfrontacije – in tega se ni dalo preprečiti – v kateri so zverinsko mučeni padali naši ljudje, ki so jih izdajali in pošiljali na morišče izdajalci v Polju in okolišu.“

P. P.

DROBNE IZ KULTURE

Šesto srečanje šolskih pevskih zborov občine Moste-Polje, ki bi moralo biti 15. aprila 1971 v festivalni dvorani in za katerega so potekale priprave več kot pol leta, je odpovedano. Zborovodje celotnega področja Ljubljane so sporočili sklep, da na letošnjih pevskih revijah ne morejo sodelovati.

Recital Hlapec Jernej, ki ga pod vodstvom režiserja Hinka Kosaka pripravlja skupina iz Zadvara, bo naknadno vključen v letošnjo revijo. Predstava bo 30. aprila.